

vanstelig for Befolkningen at kunne gøre Fremstridt og Forbedringer, fordi alt skal til Lovgivningsmagten, hvor politiske og andre Hensyn gøre sig gældende, saa at en Bevægelse, der kunde trives frodig, naar den var overladt til sig selv, maa hæmmes, naar den skal bringes ind under de politiske Kampe. Derfor tror jeg, at der er nogen Grund til at se Tiden lidt an. Selve Ulykkesforsikringsloven indeholder, det kan ingen nægte, hvad man end ellers mener om den, et ganske overordentlig tungt Maskineri, ikke alene ved de direkte Byrder, som derigennem paalægges Befolkningen, men ogsaa ved de indirekte Byrder, som ville blive ganske overordentlig betydelige. Hvad der overfor private Assurancelskaber med den største Værdi ordnes og ved et lille Brev bringes i den Stikelse, som man ønsker, kommer i en ganske anden Stikelse, naar man staar overfor en Statsinstitution. Jeg skal blot nævne et lille Punkt. Ethvert Ulykkestilfælde, der varer i 6 Dage, skal anmeldes inden den 7de Dag og bringes for Politimesteren, og da en Politimester ikke kan nøjes med et lille Brev eller en Passtar, maa man møde i Politiretten, han maa lade optage Rapport, og alt skal være en optima forma, først senere kan man da undersøge, om det paagældende Ulykkestilfælde er af den Bestaaffenhed, at det vil kunne medføre Døden eller Invaliditet, og saa skal der atter optages Forhør og tilfaldes Slægtninge og andre Vidner. Det er altsaa et meget tungt Maskineri. Naar man vil forhøre sig hos private Selskaber om, hvor talrige eller hvor saa disse Smaastader ere, saa vil man erfare — jeg har mine Oplysninger fra Selskabet "Skjold" — at hver 10de af de forsikrede, i alt Fald for Arbejderforsikringernes Bedkommende, saar den Slags Smaastader, hvor de paagældende saa Dagpenge eller lignende. Naar nu hele Arbejderbefolkningen, flere hundrede tusinde Mennesker, kommer ind under denne Lov, og hver 10de af dem skal til foreløbigt Politiforhør, saa vil det jo give overordentlig store Vansteligheder. Jeg tror nu ikke, at det vil blive Tilfældet. Thi man kan gaa ud fra, at en stor Mængde Tilfælde, de aller fleste maaske, ville ikke blive anmeldte, naar man ikke faar Dagpenge; men blot man støder sit Knæ eller faar et Skulderslag, som medfører Arbejdsudygtighed

i 6 Dage, skal der gøres Anmeldelse inden den 7de Dag, thi ingen ved, om det ikke kan have varige Følger, og man vil da, naar man ikke anmelder i rette Tid, tabe sin Ret, hvilket har sin gode Grund, nemlig at det vil være vansteligt for Læger og andre at konstatere, om Invaliditeten er en Følge af Ulykkestilfældet eller ikke, naar det ikke straks bliver undersøgt og gjort til Genstand for Politiforhør. Dernæst vil det blive et overordentlig besværligt Arbejde, baade ved, at enhver Virksomhed, der falder ind under Loven, skal kontrolleres, og ved at hvert femte Aar skulle disse Fagklasser omreguleres; det vil blive et meget betydeligt Ekstraarbejde for de allerede overbeholdte kommunale Raad, som man her vil lægge paa dem. Men alt dette kunde og burde man finde sig i, naar der virkelig opnaeides overordentlig meget, men naar man vil tage Hensyn til Beregningerne af en Mand, som interesserer sig meget for dette Spørgsmaal, Direktør Bramsen, vil man bemærke, at det er omtrent hundrede Dødsfald og omtrent hundrede Invaliditetstilfælde, der falde ind under denne Lov aarlig, og man vil altsaa se, at det er et meget besværligt Apparat med Virksomhed af Politit og kommunale Raad, som skulde sættes i Bevægelse, og der vilde blive anvendt ikke ringe Tid for at ordne disse Forhold. Smidlertid vil jeg ikke her udtale noget om, hvorvidt der kan gives en anden og bedre Lov end denne. Jeg anerkender selvfølgelig det store Arbejde, der er nedlagt i denne Lov, lige fra Arbejderkommissionen med dens mange Møder og lange Overvejelser til den højtærede Indenrigsministers betydelige Arbejde i dette Spørgsmaal, men som Sagen staar for mig, bør man lige fuldt se Tiden lidt an, indtil Alderdomsforsørgelsesloven har virket et Aar eller to, for at se, om det vil være heldigt at komme ind paa de Planer, som ere anviste ved den, og man bør have Sygeforsørgelsesloven gjort færdig og overbundet alle de Vansteligheder og Indvendinger, der have rejst sig derimod, eller i alt Fald saa den færdig saamtidig med denne Lov. Derfor forekommer det mig uheldigt, hvis denne Lov for enhver Pris skulde føres igennem i denne Samling. — Hvad den private Virksomhed angaar, er den i god Vækst, i jævn Tilgangen. For-